

del president del Govern o Diputació Foral, en què s'escurcin els terminis i s'elimini l'automatisme en favor del candidat que tingui el nombre més gran d'escons en cas que cap dels candidats proposats no hagi obtingut majoria simple en les successives votacions celebrades durant el termini de dos mesos comptats a partir de la primera votació. Així mateix, es pretén que per a la designació del president sigui requisit imprescindible tenir la condició política de parlamentari de Navarra, i, finalment, que el president sigui investit de la facultat, que fins ara no ha tingut, de dissoldre el Parlament i convocar eleccions, al marge del que està establert a aquest efecte per al cas de fracàs del procés d'investidura.

Segons queda recollit en el preàmbul de la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, és un «tret propi del Règim foral navarrès, emparat per la Constitució, que, prèviament a la decisió de les Corts Generals, òrgan de l'Estat en què s'encarna la sobirania indivisible del poble espanyol, la representació de l'Administració de l'Estat i la de la Diputació Foral de Navarra acordin la reforma i la modernització d'aquest règim. Atesa la naturalesa i l'abast del millorament acordat entre ambdues representacions, és constitucionalment necessari que el Govern, en l'exercici de la seva iniciativa legislativa, formalitzi el pacte amb rang i caràcter de projecte de llei orgànica i el remeti a les Corts Generals perquè aquestes procedixin, si s'escau, a la seva incorporació a l'ordenament jurídic espanyol com a llei orgànica».

Consegüentment amb aquests criteris, es va verificar la tramitació parlamentària de la Llei orgànica en qüestió que, també consegüentment amb això, preveu en l'article 71 la possibilitat de la seva pròpia reforma i n'estableix el procediment següent: «a) La iniciativa correspon a la Diputació Foral o al Govern de la nació. b) Després de les negociacions corresponents, la Diputació Foral i el Govern han de formular, de comú acord, la proposta de reforma, que ha de ser sotmesa a l'aprovació del Parlament Foral i de les Corts Generals, pel mateix procediment seguit per a l'aprovació d'aquesta Llei orgànica».

S'ha observat escrupolosament aquest tràmit, tant des del Govern de la nació com del de Navarra, amb el resultat que la iniciativa de reforma de la Llei esmentada, promoguda pel Govern de Navarra, ha estat acceptada pel Govern de la nació, de manera que s'ha consumat el pacte necessari.

Article primer.

L'article 29 de la Llei orgànica 13/1982, de 10 d'agost, de reintegració i millorament del Règim foral de Navarra, queda redactat de la manera següent:

«1. El president del Govern de Navarra o Diputació Foral és elegit pel Parlament, d'entre els seus membres, i nomenat pel Rei.

2. El president del Parlament, amb la consulta prèvia amb els portaveus designats pels partits o els grups polítics amb representació parlamentària, ha de proposar un candidat a president del Govern de Navarra o Diputació Foral.

3. El candidat ha de presentar el seu programa al Parlament. Per ser elegit, el candidat ha d'obtenir majoria absoluta en la primera votació. Si no l'obté, s'ha de fer una segona votació vint-i-quatre hores després de l'anterior, i s'entén atorgada la confiança al candidat si obté majoria simple en aquesta segona votació. En cas que no aconseguixi aquesta majoria, el candidat queda rebutjat i s'han de tra-

mitar les propostes successives de candidat en la forma prevista anteriorment.

4. Si transcorregut el termini de trenta dies naturals a partir de la primera votació cap candidat no ha estat elegit, el Parlament queda dissolt i s'han de convocar noves eleccions de manera immediata. El mandat del nou Parlament dura, en tot cas, fins a la data en què conclouia el del primer.»

Article segon.

A l'article 30 de la Llei orgànica esmentada, s'hi afegeix el punt següent assenyalat amb el número 3:

«3. El president del Govern de Navarra o Diputació Foral, sota la seva responsabilitat exclusiva i amb la deliberació prèvia del Govern de Navarra o Diputació Foral, pot acordar la dissolució del Parlament i convocar noves eleccions, amb anticipació al terme natural de la legislatura.

El president no pot acordar la dissolució del Parlament durant el primer període de sessions, ni quan falti menys d'un any perquè acabi la legislatura, ni quan estigui en tramitació una moció de censura, ni quan s'hagi convocat un procés electoral estatal, ni tampoc abans que transcorri el termini d'un any des de l'última dissolució per aquest procediment.

En aquest cas, el nou Parlament que resulti de la convocatòria electoral té un mandat limitat pel terme natural de la legislatura originària.»

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 26 de març de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6007 LLEI 2/2001, de 26 de març, per la qual es crea el Consell General de Col·legis de Professionals Dentals. («BOE» 75, de 28-3-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, de col·legis professionals, modificada per les lleis 74/1978, de 26 de desembre, i 7/1997, de 14 d'abril, estableix que quan,

en una determinada professió, hi hagi diverses organitzacions col·legials d'àmbit territorial inferior al nacional, se n'ha de constituir el Consell General de Col·legis, Consell la creació del qual ha de tenir lloc mitjançant llei de l'Estat, d'acord amb el que preveu la Llei 12/1983, de 14 d'octubre, del procés autonòmic.

La situació abans descrita es produeix en l'actualitat en relació amb la professió de protètic dental, creada i regulada per la Llei 10/1986, de 17 de març, el títol oficial de formació professional de segon grau de la qual va ser establert pel Reial decret 541/1995, de 7 d'abril, per la qual cosa és procedent constituir mitjançant aquesta norma el Consell General de Col·legis de Protètics Dentals corresponent.

Article 1. *Creació.*

Es crea el Consell General de Col·legis de Protètics Dentals com a corporació de dret públic, que té personalitat jurídica i capacitat plena per al compliment de les seves finalitats d'acord amb la Llei.

Article 2. *Relacions amb l'Administració General de l'Estat.*

El Consell General de Col·legis de Protètics Dentals es relaciona amb l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició transitòria primera. *Comissió gestora.*

U. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha de constituir la Comissió Gestora composta per un representant de cada un dels col·legis oficials de protètics dentals que hi ha en el territori nacional, sempre que hagin estat o siguin formalment creats per la comunitat autònoma corresponent.

Dos. La Comissió Gestora ha d'elaborar, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els Estatuts provisionals reguladors dels òrgans de govern del Consell General de Col·legis de Protètics Dentals, en què s'han d'incloure les normes de constitució i funcionament dels òrgans esmentats, amb la determinació expressa de la competència independent, tot i que coordinada, de cadascun d'aquests.

Tres. Els Estatuts provisionals s'han de remetre al Ministeri de Sanitat i Consum, que ha de verificar-ne l'adequació a la legalitat i ordenar-ne, si s'escau, la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. *Constitució del Consell General de Col·legis de Protètics Dentals.*

U. El Consell General de Col·legis de Protètics Dentals queda formalment constituït i adquireix personalitat jurídica i capacitat plena d'obrar en el moment en què es constitueixen els seus òrgans de govern d'acord amb el que preveuen els Estatuts provisionals a què es refereix la disposició anterior.

Dos. En el termini d'un any des de la seva constitució, el Consell General de Col·legis de Protètics Dentals ha d'elaborar els Estatuts que preveu l'article 6.2 de la Llei de col·legis professionals, que han de ser sotmesos a l'aprovació del Govern a través del Ministeri de Sanitat i Consum.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 26 de març de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6008 *LLEI 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat. («BOE» 75, de 28-3-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La tradició i la importància de l'activitat pesquera de la flota espanyola i del nostre comerç de productes de la pesca, amb l'existència de regions altament dependents de les activitats esmentades, han configurat un subsector econòmic de gran importància en el conjunt de l'economia nacional, que obliga a establir un marc legislatiu enunciat dels principis generals orientadors del règim jurídic del sector econòmic i productiu de la pesca.

En efecte, la flota espanyola és la més important de la Comunitat Europea, tot i que la importància econòmica i social del sector pesquer no es pot considerar únicament tenint en compte l'activitat estrictament extractiva, perquè les característiques especials d'aquesta activitat li confereixen un efecte multiplicador extraordinari. Així, el que genèricament coneixem com a sector econòmic pesquer és un conglomerat d'activitats íntimament relacionades que, basades en l'explotació i l'aprofitament dels recursos marins vius, inclou activitats com ara la pesca extractiva, la comercialització, la transformació, la construcció naval, la indústria auxiliar i els serveis relacionats, que configuren un conjunt econòmic i social inseparable.

El fet que l'activitat pesquera es basi en l'explotació de recursos vius renovables confereix a la seva gestió correcta una importància preponderant sobre la resta dels aspectes de la política pesquera. Sense recursos, cap de les altres activitats relacionades que configuren el sector pesquer en el seu conjunt no tenen cap sentit. Per tant, té una importància capital assegurar que el seu aprofitament es faci sota canons que assegurin la sostenibilitat de l'activitat, com a únic mitjà per aconseguir un aprofitament òptim i durador.

Les poblacions de peixos es distribueixen en determinades àrees dels mars i els oceans, i no entenen en fronteres polítiques. És biològicament impossible pretendre la gestió d'una part del conjunt de la població sense comptar amb la resta de la comunitat, que manté entre